

φάσκελο

φάσκελο, το κ. φασκελιά, η, ουσ. [<αρχ. φάσκελος], υβριστική χειρονομία με ανοιχτή την παλάμη στο πρόσωπο ή προς το πρόσωπο κάποιου, η μούντζα: «μόλις τράκαραν οι οδηγοί, βγήκαν απ' τ' αυτοκίνητά τους κι άρχισαν ν' ανταλλάσσουν φάσκελα»·

- *ρίχνω φάσκελα ή ρίχνω τα φάσκελά μου*, (γενικά) μουντζώνω: «όταν είναι νευριασμένος, ρίχνει φάσκελα δεξιά αριστερά κι όποιον πάρει ο χάρος»·

- *σαν πεθάνω από συνάχι, φάσκελα να 'χ' η πανούκλα*, βλ. λ. [συνάχι](#)·

- *του ρίχνω δυο φάσκελα*, τον μουντζώνω και με τα δυο μου τα χέρια: «όπως με προσπερνούσε φουλαριστός με τ' αυτοκίνητό του, του 'ριξα δυο φάσκελα, γιατί η προσπέραση γινόταν αντικανονικά»·

- *του ρίχνω ένα φάσκελο*, τον μουντζώνω με το ένα μου το χέρι: «όπως με προσπερνούσε με τ' αυτοκίνητό του με μούντζωσε, αλλά πρόλαβα κι εγώ κι του 'ριξα ένα φάσκελο»·

- *του ρίχνω τα φάσκελά του*, τον μουντζώνω συνήθως με τα δυο μου τα χέρια: «επειδή με μούντζωσε, του 'ριξα κι εγώ τα φάσκελά του, για να πατσίσουμε»·

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας